



**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 14. června 2013
(OR. en)**

10900/13

**IND 181
COMPET 456
COMER 144
ENER 286
RECH 269
ENV 560
SOC 467
FIN 337
FISC 125**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel: Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel,
za generální tajemnici Evropské komise

Datum přijetí: 12. června 2013

Příjemce: Uwe CORSEPIUS, generální tajemník Rady Evropské unie

Předmět: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému
hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Akční plán pro
konkurenceschopné a udržitelné ocelářství v Evropě

Delegace naleznou v příloze dokument [COM\(2013\) 407 final](#)..

Příloha: [COM\(2013\) 407 final](#).



Ve Štrasburku dne 11.6.2013
COM(2013) 407 final

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

Akční plán pro konkurenceschopné a udržitelné ocelářství v Evropě

Obsah

1.	Ocelářství v Evropě.....	3
2.	Světový trh oceli a technologický vývoj.....	3
2.1.	Hlavní trendy na světovém trhu	3
2.2.	Hlavní technologické faktory a problémy.....	4
3.	Řešení problémů – akční plán pro ocelářství	5
3.1.	Správný regulační rámec.....	6
3.2.	Podpora poptávky po oceli.....	7
3.3.	Rovné mezinárodní podmínky	8
	Přístup k surovinám.....	9
	Obchod	10
3.4	Politiky v oblasti energie, změny klimatu, zdrojů a energetické účinnosti, které podpoří konkurenceschopnost.....	12
	Dostupné ceny energií a dodávky	12
	Řešení otázek v oblasti politiky týkající se změny klimatu	14
	Zajištění globální porovnatelnosti.....	15
	Podíl ocelářství na plnění cílů v oblasti klimatu a hospodárného využívání zdrojů.....	15
3.5	Inovace	18
3.6	Sociální rozměr: restrukturalizace a potřeba dovedností	20
4.	Závěr	23

1. OCELÁŘSTVÍ V EVROPĚ

Silné a konkurenceschopné ocelářství je důležité pro evropskou průmyslovou základnu. EU je druhým největším výrobcem oceli na světě a každoročně produkuje přes 177 milionů tun oceli, tj. 11 % světové produkce. Ocel je také součástí mnoha průmyslových hodnotových řetězců a má velký význam pro četná odběratelská průmyslová odvětví, jako je automobilový průmysl, stavebnictví, elektronika, strojírenství a elektrotechnika. Ocel má výrazný přeshraniční rozměr: v 23 členských státech se nachází 500 výrobních závodů, a lze tedy říci, že se jedná o skutečně evropský průmysl.

Evropské ocelářství se nyní nachází ve velmi **těžké situaci**. Vytrvalá hospodářská krize způsobila značný pokles výroby oceli i související poptávky, která je stále o 27 % nižší než před krizí¹. Několik výrobních závodů proto muselo být uzavřeno nebo omezeno výrobu, a následkem toho v posledních letech zaniklo až 40 tisíc pracovních míst. **Tlak na restrukturalizaci a snížení výrobní kapacity tak zůstanou hlavními problémy, s nimiž se bude ocelářství v dohledné budoucnosti potýkat.**

Je důležité, že nadměrná kapacita není jen problémem Evropy. Kapacita výroby oceli by se měla v příštích dvou letech dále zvyšovat² a dle odhadu OECD se do roku 2014 **celosvětově** zvýší o 118 milionů tun až na 2,171 miliardy tun. Evropské ocelářství se vedle vysokých cen energií potýká **souběžně s nízkou poptávkou a nadměrnou kapacitou světového trhu oceli** a zároveň se musí vypořádat s **vysokými cenami energie** a potřebou investovat v zájmu přechodu na ekologickou ekonomiku a výroby inovativních produktů.

Podle názoru Komise je nezbytné, aby **Evropa zůstala významným producentem oceli, a to z hospodářských, sociálních či environmentálních důvodů i kvůli zabezpečení dodávek.** Na základě sdělení Komise o průmyslové politice³, které si kladlo za cíl zvrátit klesající význam průmyslu v Evropě **ze současné úrovně 15,2 % HDP až na 20 % v roce 2020**, dospěla Evropská rada na zasedání v březnu 2013 k závěru, že bude sledovat činnost Komise týkající se některých průmyslových odvětví. Tímto sdělením Komise reaguje na krizi v ocelářském průmyslu a stanoví cílená opatření na zajištění toho, aby podnikatelské prostředí přispívalo ke konkurenceschopnosti a udržitelnosti ocelářství. Cílem je, aby toto odvětví dokázalo vypořádat se se strukturálními problémy, konkurovat na globální úrovni a vyvíjet ocelové výrobky nové generace nezbytné pro další klíčová evropská odvětví.

2. SVĚTOVÝ TRH OCELI A TECHNOLOGICKÝ VÝVOJ

2.1. Hlavní trendy na světovém trhu

Následkem industrializace rozvíjejících se zemí světový trh oceli od roku 2000 roste.

Kvůli usilovné industrializaci v Asii se tento region stal největším světovým výrobcem i spotřebitelem oceli. **V čele světové výroby oceli je nyní Čína**, jejíž podíl na výrobě surové oceli v Asii činil 39 % v roce 2000 a v roce 2012 vzrostl již na 71 %. Nárůst výroby v Číně

¹ Výhled pro hospodářství a trh oceli vypracovaný sdružením Eurofer za rok 2012.

² Podle sdělení výrobců.

³ COM(2012) 582 final.

způsobil vysoké zvýšení domácí kapacity a tato země se z čistého dovozce stala největším vývozcem oceli na světě. Čínské ocelářství nyní vyrábí téměř 50 %⁴ oceli na světě.

Strmý růst **produkce břidlicového plynu v USA** zlepšil **konkurenceschopnost amerického průmyslu**, pokud je o **náklady na energie**, a je jedním z hlavních důvodů, které do ocelářského průmyslu přitahují nové investice. Taková situace může znamenat zlom a USA se brzy mohou stát čistým vývozcem oceli⁵ a dále zvyšovat nadměrnou nabídku na světových trzích.

Vedle toho některé sousední země (Rusko, Ukrajina a Turecko) podstatně zvedly svou kapacitu výroby oceli a jejich schopnost dodávat na trh oceli v EU se zlepšila. Nárůst výrobní kapacity v mnoha zemích nicméně není doprovázen otevíráním trhů. Naopak, v **minulých letech byla zaznamenána rostoucí tendence chránit domácí oceláře** například v Brazílii a Indii⁶. Tyto kroky brání rozvoji světového trhu oceli založeného na rovných podmínkách.

Za takové složité situace se ocelářství EU podařilo zachovat úroveň vývozu. Od roku 2010 se vývoz z EU zvyšuje a EU má za poslední čtyři roky obchodní přebytek. V roce 2012 dosáhl přebytek obchodu s ocelí 16,2 milionu tun (tj. 20 miliard EUR)⁷.

Pro udržitelný rozvoj ocelářství je také zásadní **spravedlivý přístup k primárním i druhotným surovinám** a k jejich námořní dopravě v konkurenčních tržních podmínkách.

2.2. Hlavní technologické faktory a problémy

Ocel pravděpodobně zůstane klíčovým materiálem ve stavebnictví a výrobních odvětvích. Poptávku po oceli by ale mohla ovlivnit řada trendů v technologii výroby oceli a jejím používání. Lze očekávat, že hlavním motorem těchto změn bude design založený na spolupráci a inovační postupy. Právě v této oblasti může Evropa zaujmout vedoucí úlohu.

Na straně poptávky poskytne příležitost k produkci **inovačních výrobků z oceli** výstavba elektráren, včetně větrných elektráren na zemi a na moři, přenos energií, výstavba domů a doprava.

Zvýšení přidané hodnoty výrobků z oceli, například trubek a dutých profilů, může být pro ocelářské podniky cestou, jak se odlišit od konkurentů a zvýšit svoji konkurenceschopnost. Jak však vyplývá z nové studie OECD⁸, výrobky z oceli s vysokou přidanou hodnotou stále tvoří jen omezenou část poptávky po oceli a konkurence v tomto segmentu je mimořádně vysoká. Taková výroba navíc vyžaduje používání značně nákladných procesů válcování oceli a podstatné investice do výzkumu a vývoje.

⁴ Statistika WorldSteel Association za rok 2012, viz <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/2012-steel-production.html>.

⁵ Zpráva OECD č. DSTI/SU/SC(2012)21, Budoucnost oceli: jaký bude vývoj tohoto odvětví? (*The future of steel: how will the industry evolve?*), prosinec 2012.

⁶ Rozhodnutím rady sdružení Mercosur (decisão CMC) č. 39/11 Brazílie zvýšila dovozní cla na sto výrobků, včetně některých výrobků z oceli, nikoli však na plechy s přidanou hodnotou. Cla vzrostla z 12 % na 25 % a platí po dobu 12 měsíců s možností jejich prodloužení o jeden rok.

⁷ Tyto údaje se týkají výrobků, na něž se do prosince 2012 vztahoval předcházející systém dohledu.

⁸ Zpráva OECD č. DSTI/SU/SC(2012)12, Budoucnost ocelářství: vybrané tendence a politické otázky (*The future of the steel industry: selected trends and policy issues*), prosinec 2012.

Na straně výroby zůstávají inovace klíčovou složkou **vývoje nových produktů, rozvoje trhů a zvyšování efektivity**, ale trendy bude mimo jiné určovat **dostupnost energie a surovin a jejich ceny**. V Evropě, **závislé na dovozu**, se předpokládá **tendence trvalého růstu těchto cen**. Co se týče surovin pro výrobu oceli, rozhodujícím technologickým trendem by v budoucnosti mohlo být nahrazení surové železné rudy recyklovaným šrotem (čímž by se zvýšilo využívání elektrických obloukových pecí) a nahrazení koksovatelného uhlí plynem (použití přímo redukováného železa).

Za další důležitou hybnou sílu technologických změn lze považovat účinné využívání zdrojů a politiky v oblasti změny klimatu. V krátkodobém horizontu by k plnění cílů politik v oblasti změny klimatu a k udržitelnému nakládání s omezenými zdroji významně přispělo větší využívání recyklovaného šrotu a šíření nejlepších dostupných technik.

Nová studie Komise⁹ ukázala, že za přísných investičních podmínek (krátká doba návratnosti) by zavádění nejlepších dostupných technik do praxe od současnosti do roku 2022 **snížilo celkovou přímou spotřebu energie** a emise CO₂ jen mírně. Navazující studie¹⁰ však uvádí, že delší doba návratnosti by zvýšila potenciál snížení těchto emisí do roku 2030. Ke zlepšení nákladové konkurenceschopnosti těchto technologií by byl také nutný **výzkum a úspěšné demonstrace**.

V krátkodobém a střednědobém horizontu se očekává postupné zlepšování **energetické účinnosti**. V současnosti používané technologie již byly **podstatně zlepšeny¹¹** a **provozy používající nejlepší** technologie již fungují na hranici svých **termodynamických možností**. Na druhou stranu stále existuje prostor pro zlepšení odolnosti tohoto průmyslového odvětví vůči nákladům na energii. **Zlepšení energetické účinnosti snižuje vstupní náklady**, ale může vyžadovat **vyšší počáteční investice**, a proto je nutné politiky provádět způsobem zohledňujícím jejich **dopad na konkurenceschopnost**. Komise bude proto sledovat odvětví, u nichž se předpokládá **významné riziko úniku uhlíku**, aby zajistila přínos směrnice o energetické účinnosti k jejich udržitelnému rozvoji¹².

Je zásadní **úspěšně prokázat účinnost průlomových technologií pro snižování emisí CO₂**, včetně průmyslového zachycování a ukládání CO₂. Jak vyplývá ze sdělení Komise o budoucnosti zachycování a ukládání CO₂ v Evropě¹³, je před jejich zavedením do praxe třeba překonat překážky jako vysoké náklady, malou informovanost veřejnosti a nedostatečné přijetí u veřejnosti.

⁹ Možné scénáře energetické účinnosti a emisí CO₂ v železářském a ocelářském průmyslu (*Prospective scenarios on energy efficiency and CO₂ emissions in the Iron & Steel industry*), JRC, 2012.

¹⁰ Studie „Potenciál zlepšení energetické účinnosti a emisí CO₂ v železářském a ocelářském průmyslu 27 členských států EU podle různé doby návratnosti“ (*The potential for improvements in energy efficiency and CO₂ emissions in the EU27 iron and steel industry under different payback periods*), Journal of Cleaner Production, 2013, <http://dx.doi.org/10.1016/j.jclepro.2013.02.028>.

¹¹ Ve srovnání s rokem 1980 kleslo v roce 2008 množství surovin nutných k výrobě surového železa z 2336 na 2015 kg na tunu (-13,7 %).

¹² Směrnice 2012/27/EU.

¹³ COM(2013) 180 final.

3. ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ – AKČNÍ PLÁN PRO OCELÁŘSTVÍ

Za účelem **vymezení a posouzení problémů**, s nimiž se ocelářství potýká, inicioval místopředseda Komise a komisař pro průmysl a podnikání ve spolupráci s komisařem pro zaměstnanost, sociální věci a sociální začleňování v červenci 2012 **jednání na vysoké úrovni u kulatého stolu**¹⁴. U tohoto kulatého stolu se setkala Komise, odborová sdružení a vedoucí představitelé společností. Schůzek se zúčastnili i zástupci členských států, které jsou největšími producenty oceli, a Evropského parlamentu. Komise navrhuje řešit hlavní problémy poškozující konkurenceschopnost ocelářství v EU následovně:

3.1. Správný regulační rámec

Unijní právní předpisy jsou základním předpokladem **udržitelného rozvoje a řádného fungování vnitřního trhu**, přinášejí jistotu a předvídatelnost investorům a poskytují rovné podmínky.

Program Komise pro inteligentní regulaci¹⁵ požaduje, aby byly **právní předpisy EU při plnění svých cílů účelné a účinné**. Komise si dala za úkol odhalovat **nadměrnou administrativní zátěž, nejednotnost, mezery a neúčinná opatření**.

Kumulativní účinek různých politik a právních předpisů může také ovlivnit schopnost tohoto odvětví inovovat a přijímat investiční rozhodnutí a ve střednědobém horizontu může posílit konkurenceschopnost. Konkurenti na světových trzích však mají příznivější podmínky, které mohou pro evropské ocelářství mimo jiné znamenat omezení investic, ztrátu tržního podílu a následné ukončení či přesun výroby.

Komise v současnosti proto provádí **kumulativní posouzení nákladů v konkrétních odvětvích**, jako je ocelářství či zpracování hliníku. S využitím všech možností, jež má k dispozici, také zpřesňuje analýzu dopadu svých návrhů nových politik na konkurenceschopnost, a to **prostřednictvím tzv. zátěžových testů konkurenceschopnosti**¹⁶ prováděných v předběžných posouzeních dopadů. Vedle toho Komise provádí i **kontroly účelnosti** v podobě **celkového hodnocení politik** s cílem posouzení vhodnosti regulačního rámce pro příslušnou oblast. Ze zjištění plynoucích z těchto kontrol budou vyvozeny závěry o politice a regulačních rámcích v budoucnosti.

Regulační rámec by měl být navržen **inteligentně a ambiciózně** tak, aby sloužil **jako hlavní hybatel inovace**, zejména prostřednictvím dynamických tržních přístupů. K inovacím mohou výrazně přispět **přísnější cíle v oblasti ochrany životního prostředí**, používání **harmonizovaných pravidel a norem a zadávání veřejných zakázek**¹⁷.

¹⁴ Další informace jsou k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/steel/high-level-roundtable/index_en.htm
KOM(2010) 543 a COM(2012) 746.

¹⁵ KOM(2010) 543 a COM(2012) 746.
¹⁶ Zátěžový test konkurenceschopnosti je dvanáctibodový postup, při němž se posoudí dopady návrhu na konkurenceschopnost podniků na základě účinku na náklady na podnikání, na schopnost dotčeného odvětví provádět inovace a na mezinárodní konkurenceschopnost těchto podniků. Je to jednoduchý a účinný nástroj k důkladnější analýze dopadu návrhů na konkurenceschopnost – SEC(2012) 91 final.

¹⁷ Unie inovací, KOM(2010) 546 v konečném znění.

Evropské normy by také mohly přispět k udržitelné produkci ocelových výrobků určených pro stavebnictví. Ocelářský průmysl již pro tyto výrobky vyvíjí značku SustSteel (**Steel Construction Products Mark**). Cílem této značky je podpora udržitelnosti obecně, především při výrobě ocelových konstrukčních prvků. Bude-li se využívat solidním a důvěryhodným způsobem, může radikálně zvýšit tržní podíl takovýchto prvků vyráběných v Evropě. Členské státy by měly tuto iniciativu zvážit a případně přijmout příslušné normy.

S otázkami regulace se potýkají i členské státy. V některých z nich **podvody s daní z přidané hodnoty** na domácím trhu oceli poškozují provozní podmínky výrobců oceli, kteří se pak potýkají s nekalou soutěží z černého trhu. Následně musí v mnoha případech omezit výrobu nebo uzavřít ocelárny. V některých členských státech se kvůli takovým daňovým únikům snížila výroba a prodej ocelových výztuží o 15 % v roce 2012 a o dalších 30 % v tomto roce¹⁸.

Komise:

- dokončí v roce 2013 **kumulativní posouzení nákladů** v odvětví oceli s cílem vyhodnotit celkovou regulační zátěž,
- bude pokračovat v hodnocení dopadu nových iniciativ, u nichž se předpokládá výrazný účinek na konkurenceschopnost ocelářství, v posouzeních dopadů a ve vhodných případech využije tzv. **zátěžových testů konkurenceschopnosti**,
- vyhodnotí potenciál značky **SustSteel** pro zvýšení tržního podílu udržitelných ocelových konstrukčních prvků vyráběných v Evropě. Za tímto účelem může žádat o **vytvoření konkrétních norem**,
- spolu s členskými státy posoudí možné zásahy proti **nelegálnímu trhu v EU** s ocelovými výrobky, včetně daňových úniků.

Komise vyzývá členské státy, aby

- zlepšily udržitelnost ocelových konstrukčních prvků, mimo jiné posouzením možnosti zavést známku **SustSteel**.

3.2. Podpora poptávky po oceli

V současnosti vykazuje **světové ocelářství přebytkovou kapacitu přibližně 542 milionů tun**, z čehož téměř 200 milionů tun pochází z Číny¹⁹. V EU se nadměrná kapacita nyní odhaduje asi na 80 milionů tun, přičemž celková výrobní kapacita tohoto regionu činí 217 milionů tun. Při stálé kapacitě výroby oceli po roce 2014 by mohlo trvat pět až sedm let, než se poptávka vyrovná kapacitě (za předpokladu, že se bude zvyšovat dnešním tempem).

¹⁸ Statistika polského sdružení výrobců oceli za rok 2012.

¹⁹ Studie OECD č. DSTI/SU/SC(2012)15: Přebytková kapacita v ocelářství: posouzení světového a regionálního rozsahu této otázky (*Excess Capacity in the steel industry: an examination of the global and regional extent of the challenge*).

V EU závisí **poptávka po oceli na ekonomické a finanční situaci několika málo klíčových průmyslových odvětví využívajících ocel** – například souhrnný podíl **stavebnictví a automobilového průmyslu** na poptávce po oceli činí asi 40 %. Prosperita ocelářství je také silně závislá na strojírenství a elektrotechnickém a elektronickém průmyslu. Finanční krize nicméně všechna tato odvětví výrazně zasáhla. V zájmu jejich oživení je důležité provést současné iniciativy EU na podporu stavebnictví a automobilového průmyslu, aby se zvýšila jejich udržitelnost a zlepšilo hospodárné využívání zdrojů a energetická účinnost. Spotřebu železa budou stimulovat opatření více zaměřená na růst.

Komise:

- bude pokračovat v podpoře **klíčových odvětví využívajících oceli**, konkrétně na základě své iniciativy „CARS 2020“²⁰ jež si klade mimo jiné za cíl zvýšit poptávku po vozidlech na alternativní pohon²¹, a iniciativy „Udržitelné stavebnictví“²² na zvýšení energetické účinnosti, hospodárného využívání zdrojů a podporu renovací stavebního fondu.

3.3. Rovné mezinárodní podmínky

EU je otevřený trh. Země mimo EU, které vyrábějí ocel, ale velmi často využívají omezení či narušení obchodu k poskytnutí umělých výhod vlastním ocelářským podnikům. Mezi tato omezující opatření patří cla, necelní překážky (zejména v podobě technických předpisů a postupů posuzování shody), vývozní pobídky a subvence a různá omezení týkající se surovin pro výrobu oceli.

EU řeší **překážky obchodu a nekalé praktiky** rozhodným prováděním své **strategie pro přístup na trh** s cílem **prosazovat mezinárodní závazky** a zajistit **rovné podmínky** pro hospodářské subjekty z EU v ocelářském odvětví.

Díky efektivní komunikaci a vhodným **nástrojům dohledu** vymezila EU hlavní překážky obchodu na trzích třetích zemí, na něž zaměřuje příslušné nástroje prosazování práva. Příkladem těchto praktik, uvedených v databázi EU pro přístup na trh, je **uložení vývozních omezení a vývozních cel na suroviny mimo jiné v Indii, Číně, Ruské federaci a Egyptě**, které přispívají k nepřiměřenému zvyšování nákladů na výrobu oceli v EU. Další druh překážek na trzích třetích zemí představují **nepřiměřená licenční řízení** nebo požadavky, které poškozují vývoz oceli z EU – tyto praktiky se objevují zejména na indickém a indonéském trhu. K ochraně domácího ocelářského průmyslu proti konkurentům z EU se také využívají investiční omezení (zejména v Číně) a preference při zadávání veřejných zakázek v tomto odvětví (zejména v USA).

V zájmu překonání těchto problémů komunikuje EU se svými partnery prostřednictvím pečlivě volených reakcí v rámci své **strategie pro přístup na trhy**. Díky jednání EU s indickými orgány byly například zrušeny **povinné požadavky Indie na osvědčování**

²⁰ COM(2012) 636 final.

²¹ COM(2013) 17 final a COM(2013) 18 final.

²² COM(2012) 433 final.

některých výrobků z oceli, ale v zájmu nepřerušování dodávek musely být zahájeny spory s **Čínou** ohledně **klíčových surovin**, mj. koku jako vstupní suroviny pro ocelářství v EU. EU souběžně řeší zbývající překážky prostřednictvím rozvinuté sítě konzultačních fór – **Kontaktních skupin v ocelářství – sloužících ke kontaktům s Ruskou federací, Čínou, Spojenými státy, ale i Japonskem, Indií a Brazílií**. Kromě toho, co lze dohodnout při jednáních o volném obchodu, nebo toho, co se dá účinně vyřešit prostřednictvím pracovních skupin WTO, umožňují tyto kontaktní skupiny užitečnou výměnu informací s cílem zjistit a odstranit překážky, s nimiž se unijní průmysl na těchto rozšiřujících se trzích stále potýká.

Ocelářství se musí také vypořádat s dalším velkým problémem, který souvisí zejména s nadměrnou kapacitou výroby oceli na světě, tedy s **případným používáním nekalých obchodních praktik v třetích zemích**, jejichž cílem je **vývoz nadbytečné výroby s pomocí agresivních postupů**. Komise řeší tento problém používáním svých **nástrojů na ochranu obchodu**. Na základě podnětů podaných výrobcí v souvislosti s těmito nekalými obchodními praktikami zahájila Evropská komise v roce 2012 **jedenáct nových šetření** týkajících se výrobků z železa a oceli. V porovnání s předchozím rokem to znamená čisté zvýšení a dokládá to jak rozsah problému, tak odhodlání Komise postavit se těmto praktikám čelem. Komise musí přitom pozorně sledovat používání nástrojů na ochranu obchodu ze strany svých partnerů, neboť tyto nástroje mohou být využity i k nepřipustnému omezování objemu a tržního podílu vývozu z EU na ochranu domácích výrobců. Aby se zajistilo dodržování pravidel WTO pro záruky, vyrovnávací opatření, antidumpingová řízení, jedná Komise pravidelně s úřady třetích zemí.

Vzhledem k **omezujícím opatřením, která poškozují konkurenceschopnost výrobců oceli z EU**, je nutné, aby EU **pokračovala v důsledném uplatňování své strategie přístupu na trh** v zájmu zajištění **poctivé mezinárodní soutěže a rovných podmínek** pro evropský průmysl.

Přístup k surovinám

Stejně jako mnoho dalších výrobních odvětví je ocelářství **závislé na zdrojích dostupných v Evropě jen v malém množství**. Vysoké pece potřebují kvalitní železnou rudu a koksovatelné uhlí. Ceny železné rudy v posledních letech citelně vzrostly²³, a to z důvodu vysoké poptávky v rozvíjejících se zemích. Slabší poptávka po uhlí v USA (v důsledku rozmachu těžby břidlicového plynu) stlačila ceny uhlí v EU, což v tomto regionu vedlo ke zlevnění koksovatelného železa a následnému nárůstu používání uhlí.

Ocel lze opakovaně **recyklovat**, aniž by ztratila hlavní vlastnosti jako pevnost, tažnost nebo tvárliivost. Recyklací jedné tuny nekontaminovaného ocelového šrotu se ušetří přes 1 200 kg železné rudy, 7 kg uhlí a 51 kg vápence²⁴. **Výrobou oceli z ocelového šrotu** místo ze surové železné rudy se snižuje spotřeba energie o 75 % a ušetří zhruba 90 % vstupních surovin²⁵. Vzhledem k tomu, že dostupnost levné energie a surovin v Evropě je problematická, je logické z ekonomických důvodů maximalizovat objem oceli vyrobené ze šrotu. Environmentální kritéria také hrají silnou roli, protože při výrobě ze šrotu se nesmírně snižuje znečištění vzduchu (přibližně o 86 %), spotřeba vody (40 %), znečištění vody (76 %) a objem

²³ Ceny železné rudy vzrostly z 25 USD za jednotku DMTU (*Dry Metric Ton Unit*) v roce 2001 na 250 USD v roce 2011.

²⁴ Údaje *World Steel Association* z roku 2010.

²⁵ Úřad pro ochranu životního prostředí Spojených států.

těžebního odpadu (97 %) ²⁶. Jedna tuna oceli vyrobené ze šrotu sníží v porovnání se surovou železnou rudou emise CO₂ o 231 tun.

Ke zvýšení objemu šrotu recyklovaného v Evropě bude nejprve nutno **zlepšit fungování trhu s druhotnými kovy**. Bude záležet na nákladech na získávání kovů z opuštěných konstrukcí, vyřazených výrobků a dalších zdrojů odpadu a jejich poměru k cenám primárního kovu ²⁷. Aby se podpořilo opětovné používání a recyklace, měly by se při **návahu výrobku** zohledňovat environmentální aspekty – všechny ocelové součásti výrobku by se měly snadno rozebírat a oddělovat. Využíváním recyklace v nejvyšší možné míře lze dosáhnout většího objemu oceli v oběhu ²⁸. **Směrnice o ekodesignu** ²⁹ dává možnost stanovit požadavky na recyklovatelnost a nákladově efektivní demontáž výrobků, které by mohly zlepšit dostupnost kovového šrotu vysoké jakosti.

Poptávku po recyklované oceli již zvyšuje rostoucí důvěra v její kvalitu, která se zlepšila stanovením **kritérií, kdy odpad z železa a oceli přestává být odpadem** ³⁰.

Je třeba se zvýšeným úsilím bojovat proti **nezákonnému vývozu šrotu**, který způsobuje ztrátu hodnotných surovin v evropském hospodářství. Komise navrhne potírat takový nezákonný vývoz posílením kontrolní kapacity členských států na základě **nařízení o přepravě odpadů** ³¹. Dále je třeba pracovat na sledování pohybu šrotu.

Při zvažování výrobních postupů je třeba sledovat i hospodárnost využívání zdrojů a dopad na klima. Zhruba 40 % oceli se v EU vyrábí v elektrických obloukových pecích umožňujících tavení oceli ze stoprocentně recyklovaného kovového šrotu. I přes vysokou energetickou náročnost představuje tento výrobní postup vzhledem k použití šrotu jako primární suroviny účinné využívání zdrojů. Tento typ výroby by se měl podporovat i vzhledem k tomu, že vykazuje nižší emise uhlíku než výroba oceli z primárních surovin, tj. ze železné rudy. K tomu je však nezbytný **kvalitní šrot získaný za podmínek přijatelných pro životní prostředí**. Komise stanovila vhodný rámec pro plnění tohoto cíle ve své **strategii pro oblast surovin** ³².

V zájmu řádného dohledu vytvořila Komise **seznam čtrnácti kritických surovin**, které jsou jednak hospodářsky významné a jednak jsou vystaveny vyššímu riziku přerušení dodávek, například kvůli svému zeměpisnému původu. Závislost na dodávkách může zvýšit i nízká míra nahraditelnosti a recyklace suroviny. V roce 2013 bude tento seznam, na němž je několik surovin potřebných k výrobě slitin oceli, přezkoumán a zvažuje se, že se na něj zařadí koksovateľné uhlí.

²⁶ Úřad pro ochranu životního prostředí Spojených států.

²⁷ <http://scripts.cac.psu.edu/users/n/w/nwh5089/Steel%20Recycling%20Process.pdf>

²⁸ www.eurofer.org/index.php/eng/content/.../517/.../SteelRecycling.pdf

²⁹ Směrnice 2009/125/ES.

³⁰ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:094:0002:0011:EN:PDF>

³¹ Nařízení (ES) č. 1013/2006.

³² KOM(2008) 699 a KOM(2011) 25.

Obchod

Pro ocelářství má obchod velký význam. Vzhledem k nenahraditelné úloze obchodu jako hybatele hospodářského růstu na světovém trhu oceli Komise silně podporuje **liberalizaci mezinárodního obchodu v rámci WTO**.

Na dvoustranné úrovni představují další klíčový nástroj k dosažení rovných podmínek pro evropské společnosti, pokud jde o přístup na trh i dostupnost surovin v podmínkách poctivé soutěže, **jednání o obchodních dohodách, zejména o volném obchodu**. V zájmu posouzení celkového významu těchto dohod pro průmysl a hospodářství v EU jsou u každé obchodní dohody vedle předběžného posouzení dopadů před přijetím směrnic pro jednání a studie o dopadu na udržitelnost během obchodních jednání analyzovány i důsledky, jaké by navrhovaná dohoda mohla mít po skončení jednání pro EU.

Pro toto odvětví jsou důležité statistické informace, protože umožňují rychle analyzovat stále proměnlivější tendence v dovozu oceli a na podkladě přesných údajů přijímat potřebná opatření.

Scénář růstu dovozu bude pravděpodobnější, pokud by přebytková výrobní kapacita na světě dále rostla. To by podnítilo využívání **subvencí a dumpingu** s cílem tuto kapacitu využít. Do konce roku 2012 poskytoval aktuální informace o předpokládaném dovozu oceli systém automatických licencí (předchozí kontrola)³³. Po ukončení činnosti tohoto systému bude EU dovoz z třetích zemí nadále pečlivě sledovat pomocí systému „Surveillance 2“³⁴. Několik obchodních partnerů EU také sleduje dovoz oceli a někteří z nich, např. USA, používají podobný systém automatických licencí.

Je také důležité zajistit poctivé a transparentní regulované **obchodování s komoditními deriváty** a zároveň uplatňovat určité podmínky, které podpoří likviditu a zabrání zneužívání trhu a budování pozic, které trh narušují. Výrobci oceli mohou být zasaženi dopadem různých nařízení³⁵, která se týkají obchodu s komoditními deriváty anebo finančních nástrojů.

Komise:

v krátkodobém horizontu:

- použije různé nástroje a prostředky obchodní politiky, které má k dispozici v rámci své **celkové obchodní strategie** (např. obchodní jednání nebo nástroje

³³ Nařízení Komise (EU) č. 1241/2009.

³⁴ Systém Surveillance 2 shromažďuje údaje přímo z dovozních celních prohlášení. Jedná se o referenční číslo celního prohlášení, povahu, původ, množství a hodnotu zboží a datum jeho přijetí celní správou (skutečné datum dovozu). Záznamy jsou každý den odesílány ústředními systémy celních správ členských států EU. Právním základem tohoto systému je článek 308d nařízení 2454/93, kterým se provádí celní kodex.

³⁵ Návrh nařízení o trzích finančních nástrojů, KOM(2011) 652, nařízení (EU) č. 648/2012 o infrastruktuře evropských trhů, směrnice 2003/6/ES o zneužívání trhu ve znění směrnice 2008/26/ES a směrnice 2010/78/EU. Směrnice o zneužívání trhu se nyní novelizuje, viz KOM(2011) 654 a návrh nařízení o zneužívání trhu, KOM(2011) 651.

na ochranu obchodu), k zajištění přístupu evropských výrobců oceli na trhy třetích zemí. V tomto kontextu

- přijme opatření proti **nekalým obchodním praktikám** v ocelářství,
- bude pokračovat ve **včasném informování o vývoji dovozu oceli** ze zemí mimo EU,
- bude nadále provádět **předběžná posouzení dopadů plánovaných dohod o volném obchodu** před přijetím směrnic pro jednání o těchto dohodách a analyzovat důsledky uzavřených dohod pro EU ještě před jejich podpisem,
- sledovat **trh s kovovým šrotem**. Vzhledem k nízkým emisím CO₂ při produkci šrotu v Evropě by se mohla v případě nutnosti řešit únik uhlíku použitím vůči zemím mimo EU nediskriminační opatření odůvodněná ochranou životního prostředí za předpokladu, že nepovedou přímo ani nepřímo k omezením vývozu,
- předloží legislativní návrh **inspekcí a kontrol přepravovaného odpadu**,
- zváží zařazení **koksovatelného uhlí na seznam kritických surovin** vedle dalších klíčových složek pro výrobu oceli,
- zahájí spolupráci s hlavními výrobci oceli, kteří nejsou členy EU, s cílem získat **přehled o tomto odvětví** a tendencích v něm a vypracovat společný postup k řešení problémů, s nimiž se ocelářství potýká na celém světě.

v dlouhodobém horizontu:

- bude provádět svůj **program liberalizace obchodu** prostřednictvím vyjednávání dohod o volném obchodu, a to s cílem zrušit či podstatně snížit cla a necelní překážky na trzích třetích zemí, zajistit průmyslu EU udržitelný přístup k surovinám a posílit prosazování mezinárodních norem pro ocelové výrobky,
- v rámci **modernizace nástrojů na ochranu obchodu** bude pokračovat ve spolupráci s Radou a Evropským parlamentem na urychlené novelizaci základního antidumpingového a antisubvenčního nařízení. Tyto změny by mimo jiné umožnily ukládat vyšší cla (jako výjimku z tzv. pravidla nižšího cla) na dovoz ze zemí, které používají nepoctivé subvence a vytvářejí tak strukturální deformace na svém trhu surovin, a poskytly by vedle toho účinnější nástroje k úředním šetřením v případech, kdy příslušnému průmyslu EU hrozí odvetná opatření.

3.4 Politiky v oblasti energie, změny klimatu, zdrojů a energetické účinnosti, které podpoří konkurenceschopnost

Dostupné ceny energií a dodávky

Podobně jako v dalších energeticky náročných odvětvích jsou náklady na energie jedním z hlavních faktorů ovlivňujících konkurenceschopnost evropského ocelářství. Podle odhadů ocelářského průmyslu **představují náklady na energie** v závislosti na segmentu hodnotového řetězce **až 40 % celkových provozních nákladů**³⁶. **Evropský průmysl se musí vypořádat s vyššími cenami energie** než většina jeho konkurentů na mezinárodním poli a tento trend se ještě zvýraznil dynamikou vývoje cen v posledních letech.

Elektrina a koksovatelné uhlí jsou pro ocelářství nejdůležitějšími zdroji energie, ale zároveň ho také vystavují tlakům. Přes nedávný pád **zaznamenala cena koksovatelného uhlí za poslední roky výrazný nárůst**³⁷. Průměrné ceny **elektriny pro konečné průmyslové velkoobchodatele** v EU jsou **dvakrát vyšší než v USA**³⁸ a podstatně **vyšší než ve většině dalších zemí OECD** (s výjimkou Japonska) a mnoha hlavních rozvojových ekonomik. Mezi lety 2005 a 2012 se v reálném vyjádření **zvýšila cena elektrické energie** v evropském průmyslu **průměrně o 38 %**, ale v USA naopak poklesla o 4 % a v Japonsku vzrostla o 16 %³⁹. Jelikož se takové rozdíly projevují ve struktuře nákladů ocelářských podniků v různých regionech a mají přímý dopad na mezinárodní konkurenci a konkurenceschopnost, jsou pro budoucnost ocelářství v Evropě **zásadní mezinárodně konkurenceschopné ceny energie a zajištění dodávek energie**, a to nejen s ohledem na jejich význam pro **rozhodování o umístění závodů a investicích** v tomto odvětví. Z výchozí analýzy pro energetický plán Komise do roku 2050⁴⁰ vyplývá, že **do roku 2030 se budou ceny elektrické energie pravděpodobně zvyšovat** a následně by mohly především díky investicím do infrastruktur mírně klesat. Při vytváření budoucí energetické politiky je proto obzvlášť důležité zvážit její možný dopad na ceny a náklady a vedle toho najít cesty, jak omezit či vyvážit negativní dopad na konkurenceschopnost energeticky náročných odvětví.

Ceny elektrické energie pro koncové odběratele a rozdíly mezi zeměmi (i v EU) se proměňují v důsledku složitých vztahů různých faktorů. Jde např. o náklady na pohonné hmoty, daňovou politiku, strukturu trhu, změny přístupu k cenové regulaci, rozdíly v politikách týkajících se oblasti klimatu a obnovitelných zdrojů a změny ve struktuře výroby elektriny. Cenu elektriny také ovlivňuje **podíl obnovitelných zdrojů na celkové skladbě zdrojů energie**. Ačkoli vysoký podíl obnovitelné energie s nízkými mezními náklady může působit na snížení velkoobchodních cen, může mít rozvoj této energie krátkodobý až střednědobý negativní dopad na ceny pro koncové uživatele, a to kvůli dodatečným odvodům z této energie uvaleným členskými státy. Je proto důležité **snížit cenu energie z obnovitelných zdrojů a zajistit nákladovou efektivitu režimů podpory v jednotlivých státech**. Daně, tarify a odvody stanovené členskými státy mají na cenách pro koncového odběratele značný a

³⁶ Ecorys, Studie o evropských energeticky náročných odvětvích – Užitek odhadů sektorální elasticity cen (*Study on European Energy-Intensive Industries – The Usefulness of Estimating Sectoral Price Elasticities*).

³⁷ Ceny koksovatelného uhlí se zvýšily ze 170 USD/t v roce 2009 na 290 USD/t v roce 2011.

³⁸ Mezinárodní energetická agentura, čtvrtletní statistika, 2. čtvrtletí 2012.

³⁹ Mezinárodní energetická agentura: index 2005 = 100, *Energy prices and taxes*, čtvrtletní statistika, údaje z evropských zemí za 4. čtvrtletí roku 2012 se týkají pouze členů OECD.

⁴⁰ KOM(2011) 885/2.

v mnoha případech rostoucí podíl. Ocelářství a jiná energeticky náročná odvětví v některých členských státech jsou zatím od takových daní a odvodů osvobozena, nebo jsou jim sníženy.

Další problematickou oblastí je **růst cen elektrické energie v souvislosti s obchodováním s emisemi**. Tyto náklady lze však zmírnit použitím pokynů EU pro státní podporu⁴¹, které za určitých podmínek umožňují vyrovnání takových nákladů, jestliže je cílem zabránit úniku uhlíku.

Postupné **dokončování vnitřního trhu s energií** přispívá k omezení velkoobchodních cen elektrické energie a posílí hospodářskou soutěž, např. odstraněním překážek vstupu na trh a regulačních překážek. Dokončení tohoto trhu ale také závisí na rozšiřování kapacity přeshraniční a transevropské energetické infrastruktury⁴². Pro fungování vnitřního trhu s energií je nezbytné, aby členské státy **provedly v plném rozsahu třetí energetický balíček**⁴³. Mezi další faktory důležité pro konkurenceschopnost cen energie a nákladů v Evropě patří stálá podpora výzkumu a **technologických inovací v energetice** z navrhovaného programu Horizont 2020 (zejména pokud mohou zvýšit energetickou účinnost, což může mít velký význam pro částečné vyrovnání rozdílů v ceně energie)⁴⁴ a neustálé úsilí o diverzifikaci zdrojů dodávek plynu, tras pro přepravu plynu a zemí nabízejících plyn). Střednědobý až dlouhodobý kladný účinek na ceny energií může také mít využívání domácích energetických zdrojů nákladově efektivním způsobem – energie z obnovitelných zdrojů, využívání uhlí s následným zachycováním a ukládáním CO₂ nebo konvenční a nekonvenční fosilní paliva.

Energeticky náročná odvětví vyžadují vysoké kapitálové investice s průměrným investičním cyklem 20 až 30 let a ke **snížení investičního rizika tudíž potřebují předvídatelné náklady na energie**. **Dlouhodobé smlouvy o elektrické energii** mezi dodavateli a odběrateli, které takovou jistotu při plánování poskytují, jsou podle pravidel EU pro hospodářskou soutěž přípustné. Takové smlouvy mohou vést k vyloučení hospodářské soutěže a porušení Smlouvy jen za určitých, přesně vymezených podmínek⁴⁵. Vyloučení hospodářské soutěže může obvykle nastat jen v případě dodavatelů s dominantním postavením na trhu nebo kumulativním účinkem stejného jednání mnoha dodavatelů. Minulá rozhodnutí Komise⁴⁶ umožňují individuálně stanovit délku trvání smluv a ukončení jejich platnosti, ale zároveň požadují navrácení značného objemu na trh každý rok, aby mohl být nasmlouván jakýmkoli dodavatelem. Ukáže-li se, že rozhodovací praxe Komise není při posuzování těchto smluv z hlediska hospodářské soutěže dostatečně jasná, je Komise připravena vydat informační dopis ve smyslu oznámení Komise⁴⁷, jestliže budou podmínky uvedené v tomto oznámení splněny.

⁴¹ Dokument č. 2009/C 235/04.

⁴² KOM(2011) 676.

⁴³ Směrnice 2009/72/ES a 2009/73/ES, nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009.

⁴⁴ KOM(2011) 808 v konečném znění.

⁴⁵ Článek 101 anebo článek 102 SFEU.

⁴⁶ Věc č. COMP/39.386 – *Long Term Electricity Contracts France* (Úř. věst. C 133, 22.5.2010, s. 5–6) a věc č. COMP/B-37.966 – *Distrigaz* (Úř. věst. C 9, 15.1.2008, s. 8).

⁴⁷ Oznámení Komise o neformálním poradenství v záležitostech nových otázek, které vyvstanou v souvislosti s konkrétní aplikací článků 81 a 82 Smlouvy o ES (informační dopisy), Úř. věst. C 101/78, 27.4.2004.

Evropská rada na zasedání 22. května 2013 uznala potřebu zabývat se dopadem vysokých cen energií a nákladů na energie. Na základě těchto závěrů Rady⁴⁸ přijme Komise navazující opatření. Předmětem této **podrobné kontroly nákladů na energie** a jejich dopadu na průmysl budou jednotlivé nákladové složky cen energií a jejich vývoj v čase, jakož i srovnání cen mezi EU a ostatními hlavními regiony vyrábějícími ocel, včetně údajů o nápravných opatřeních, jako jsou výjimky a daňové úlevy.

Pokud jde o diferencovaný přístup k fiskální konsolidaci, doporučuje Evropská komise, aby **fiskální korekce** byla **příznivější růstu** na straně příjmů i výdajů. Přejít na environmentální daně může přispět k rozvoji nových technologií, k hospodárnému využívání zdrojů a vytváření tzv. zelených pracovních míst, ale dopad **vysokých cen energií** na domácnosti a na konkurenceschopnost průmyslu včetně energeticky náročných odvětví se musí sledovat, aby bylo možno přijímat nová rozhodnutí na dobrém faktickém základě⁴⁹.

Řešení otázek v oblasti politiky týkající se změny klimatu

Ocelářství je jedním z největších zdrojů emisí CO₂⁵⁰. Považuje se také za odvětví **ohrožené únikem uhlíku**. Vzhledem k tomuto riziku budou ocelářskému průmyslu bezplatně udělovány emisní povolenky ve výši 100 % stropu. Pokyny pro státní podporu umožňují, aby v třetí fázi systému obchodování s emisemi, tj. od 1. ledna 2013 až do 31. prosince 2020, obdrželo toto odvětví finanční kompenzaci.

Jak potvrzuje Komise v zelené knize s názvem Rámce politiky pro klima a energetiku do roku 2030⁵¹, musí se tyto politiky provádět nákladově efektivním, předvídatelným a soudržným způsobem. Transparentnost a stabilita regulačního rámce jsou nezbytné pro zajištění dlouhodobých investic nezbytných pro obnovu evropské průmyslové základny, zejména investic do vysoce kapitálově náročných průmyslových odvětví s dlouhodobým investičním obdobím (20 až 30 let). EU proto ve své politice pro klima po roce 2020 zvažuje, jak co nejlépe zohlednit technologické limity, překážky a příležitosti, účinek vedlejších nákladů na konkurenceschopnost a závazky a míru ambicí zemí mimo EU.

EU produkuje pouze 11 % světových emisí skleníkových plynů, ale její podíl se zvyšuje. K řešení změny klimatu je proto nutné přijmout **účinná opatření na mezinárodní úrovni**. Na dosažení tohoto cíle se musí podílet všechny velké ekonomiky a všechna odvětví srovnatelným, spravedlivým, transparentním a odpovědným způsobem. V zájmu transparentnosti budoucí mezinárodní dohody o změně klimatu se musí přijmout lepší závazky a zavést účinný systém monitorování, podávání zpráv a ověřování. Zlepšení průmyslové konkurenceschopnosti EU vyžaduje přijetí mezinárodně uznávaných norem. Důležité je vymezit, jak **financovat cíle politiky pro oblast klimatu**. Plán EU na přechod na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství počítá s tím, že splnění nových cílů vyžaduje další investice⁵². Po roce 2035 bude nezbytné ve větší míře používat pokročilejší průmyslové

⁴⁸ Dokument EUCO 75/1/13 ze dne 23. května 2013.

⁴⁹ Sdělení Komise s názvem Evropský semestr 2013: Doporučení pro jednotlivé země – Překonání krize v Evropě, COM(2013) 350.

⁵⁰ Odhaduje se, že 4 % až 7 % emisí CO₂ způsobených lidskou činností pocházejí z tohoto odvětví v EU-27. V období 2005 až 2008 vyprodukovalo ocelářství průměrně 252,5 milionů tun emisí CO₂.

⁵¹ COM(2013) 169 final.

⁵² KOM(2011) 112 v konečném znění.

procesy a zařízení, neboť u současných technologií se emise CO₂ v nejvýkonnějších ocelárnách v EU blíží fyzickému limitu.

Jednou možností **inovačního financování** by bylo využít na financování cílů v oblasti klimatu, případně na vývoj nových nízkouhlíkových technologií v příslušných odvětvích, část příjmů z dražeb emisních povolenek v rámci systému obchodování s emisemi. Od roku 2013 se bude dražit 40 % celkového počtu povolenek přidělených EU a následně se bude počet dražených povolenek lineárně zvyšovat, a to až na 100 % až v roce 2027.

EU se bude zabývat **otázkami konkurenceschopnosti ve svých politikách v oblasti změny klimatu**. Bez rovných podmínek v této politice získávají ocelářské podniky v zemích mimo EU nespravedlivou konkurenční výhodu, která narušuje **světový trh** s ocelí a omezuje budoucí investice v EU, což může vést k přesouvání zdrojů emisí uhlíku.

Zajištění globální porovnatelnosti

Výzkum materiálů a ovládání surovinových zdrojů nabývají v současném celosvětovém závodě o vedoucí postavení v průmyslu nízkouhlíkových technologiích na důležitosti. Ocel je materiál s významným potenciálem pro přechod na znalostní, nízkouhlíkové hospodářství účinně využívající zdroje⁵³. Při vývoji účinnějších, bezpečných a spolehlivých nízkouhlíkových technologií hospodárně využívajících zdroje a jejich uvádění na trh hraje důležitou roli. Na podporu provádění evropské politiky v oblasti změny klimatu a v zájmu dosažení cílů Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu byl Evropský výbor pro normalizaci pověřen vypracováním **evropské normy** pro posuzování emisí skleníkových plynů v energeticky náročných odvětvích. Nalezení kvantifikovatelných možností, jak snižovat emise na úrovni oceláren i průmyslového odvětví vyžaduje transparentní metody a jednomyslnou shodu na postupech dohledu, podávání zpráv a ověřování a na klíčových výkonnostních ukazatelích. V budoucnosti tyto normy umožní validaci metod měření a kvantifikace emisí skleníkových plynů ve výrobních procesech, zajistí porovnatelnost oceláren na celém světě a umožní hodnotit jejich potenciál ke zlepšení.

Podíl ocelářství na plnění cílů v oblasti klimatu a hospodárného využívání zdrojů

Ocel se podílí na snižování emisí CO₂ a úsporách energie v řadě podob: v automobilovém a loďařském průmyslu, stavebnictví, strojírenství, spotřebním zboží, zdravotnických prostředcích a větrných elektrárnách. Nedávná studie⁵⁴ porovnála úspory CO₂ z inovačního používání oceli, např. v účinnějších elektrárnách, větrných turbínách nebo lehčích vozidlech, s emisemi CO₂ vznikajícími při její výrobě. Studie prokázala, že v Německu je potenciál úspor dosažených používáním oceli vyšší než emise z její výroby. **Ocel je plně recyklovatelná**, aniž by ztrácela na kvalitě. Vedlejší produkty při výrobě oceli (např. strusku) se téměř dokonale zužitkují. Co se týče stěžejní iniciativy strategie Evropa 2020 o účinnějším využívání zdrojů⁵⁵, je proto ocelářství připraveno těžit z výhod, které přináší větší využívání **koncepce životního cyklu (Life-Cycle Approach, LCA)**, zlepšení míry recyklace a využívání vedlejších produktů.

⁵³ Pracovní dokument útvarů Komise, SEC(2011) 1609: Plán pro materiály umožňující rozvoj technologií pro nízkouhlíkové energie (*Materials Roadmap Enabling Low Carbon Energy Technologies*).

⁵⁴ Studii provedla Boston Consulting Group.

⁵⁵ KOM(2011) 21.

Jinou cestou, jak se vypořádat s úkolem snížit emise skleníkových plynů, je intenzivněji **provádět další opatření na zvýšení energetické účinnosti výroby oceli**. Mnoho oceláren produkuje velké množství odpadního tepla a plynu, které lze použít pro výrobu elektrické energie či páry přímo v závodě pro vlastní spotřebu, nebo dodávat do sousedních průmyslových provozů či veřejné přenosové soustavy. Takové projekty snižují emise, neboť nahrazují jiné zdroje výroby energie, zejména fosilní paliva.

Komise:

v krátkodobém horizontu:

v zájmu vytvoření **regulačního prostředí příznivého pro udržitelný růst:**

- vydá v roce 2013 pokyny k **režimům podpory obnovitelné energie** používaným členskými státy v zájmu splnění cílů pro obnovitelné zdroje do roku 2020,
- na požádání zváží vydání **informačního dopisu** o posuzování **dlouhodobých smluv o elektrické energii** z hlediska hospodářské soutěže v případě nových či nevyřešených otázek,
- před zasedáním **Evropské rady v únoru 2014** provede **analýzu struktury cen energií a nákladů na energie** v členských státech a faktorů, jež je ovlivňují, přičemž se zaměří na dopad na domácnosti, malé a střední podniky a energeticky náročná průmyslová odvětví konkrétně a na konkurenceschopnost EU ve srovnání se světovými ekonomickými protějšky obecně. Předloží zprávu o cenách elektřiny pro konečné průmyslové velkoodběratele, včetně jejich složek (energetická složka, odvody, tarify, daně) v členských státech EU a dalších velkých ekonomikách,
- analyzuje **dopad systému obchodování s emisemi na ceny elektrické energie** v EU a v rámci diskusí o politice klimatu do roku 2030 posoudí, zda je třeba pro konkrétní odvětví přijmout opatření reagující na riziko **úniku uhlíku**,
- vypracuje návrhy **politiky EU v oblasti klimatu do roku 2030**, které plně zohlední nákladovou efektivitu a možný dopad na náklady průmyslu. Bez ohledu na výsledek veřejné konzultace zahájené na základě zelené knihy Rámce politiky pro klima a energetiku do roku 2030 se při vypracování politiky v oblasti klimatu **příhlédne** k mezinárodní konkurenceschopnosti evropského průmyslu, ke specifickým některých odvětví, pokroku v jednáních o světové dohodě o změně klimatu a dále k hodnocení všech důležitých emisí CO₂ v EU,
- zajistí, aby bylo posouzení **rizika úniku uhlíku** s ohledem na nový seznam odvětví, u nichž se předpokládá značný únik uhlíku, provedeno otevřeným a transparentním způsobem, který splňuje požadavky směrnice o systému obchodování s emisemi a zohledňuje specifika některých odvětví a vliv nákladů na elektřinu na jejich konkurenceschopnost,

- navrhne doplnit výrobu některých produktů z kujného železa na seznam odvětví, u nichž se předpokládá značný únik uhlíku kvůli přímým nákladům,
- bude prosazovat **osvědčené postupy pro zlepšení energetické účinnosti** na základě výsledků energetických auditů, které provedou společnosti podle směrnice o energetické účinnosti⁵⁶, a evropských a mezinárodních studií,
- podpoří **investice do energetické účinnosti** (nové kotle pro výrobu energie, rekuperace plynu při výrobě oceli, vysokotlaké turbíny s rekuperací (*Top-Pressure Recovery Turbine Plant*) a využívání odpadního tepla),
- zváží **ekodesignové požadavky** na recyklovatelnost a demontáž s cílem zjednodušit separaci oceli vhodné k recyklaci z výrobků.

Na podporu **inovací**:

- s cílem provést směrnici o energetické účinnosti a další předpisy a politiky týkající se energetické účinnosti zahrne ocelářství do **opatření v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, demonstrací, zavádění na trh a širokého uplatňování na trhu**, která se týkají energeticky účinných výrobků, technologií a řešení,
- posoudí, jak lze **příjmy ze systému obchodování s emisemi vyčlenit** na financování cílů v oblasti klimatu, včetně na zavádění nových a inovačních technologií v energeticky náročných odvětvích.

ve střednědobém a v dlouhodobém horizontu

v zájmu vytvoření **regulačního prostředí příznivého pro udržitelný růst**:

- bude pokračovat v jednáních s cílem uzavřít **do roku 2015 závaznou mezinárodní dohodu o změně klimatu**, která stanoví odpovídající závazky všech stran, zejména z hlavních ekonomik, zohlední jejich povinnosti a schopnosti, zajistí transparentnost a odpovědnost a bude obsahovat důkladný systém dohledu nad plněním a prosazováním této dohody,
- vyzve Evropský výbor pro normalizaci k urychlenému dokončení **norem pro posuzování emisí skleníkových plynů** v energeticky náročných odvětvích,
- bude pokračovat v práci na **metodice používající koncepci životního cyklu výrobku**, která umožní lépe posuzovat recyklovatelnost materiálů,
- vyhodnotí posouzení na základě koncepce životního cyklu spolu s hodnotovými řetězci a recyklovatelností materiálů a **začlení recyklovatelnost materiálů** do příslušných návrhů politik a strategií.

⁵⁶

Směrnice 2012/27/EU.

V zájmu **diverzifikace dodávek**:

- stanoví podmínky pro budoucí využívání domácích **zdrojů plynu a fosilních paliv**, tradičních i netradičních, způsobem bezpečným pro životní prostředí, protože by mohly přispět k omezení závislosti EU na dovozu energií a snížení jejich energií.

Komise vyzývá členské státy, aby

- při přípravě na zasedání Evropské rady v únoru 2014 na základě zprávy Komise posoudily **dopad všech svých opatření na cenu energií pro energeticky náročná odvětví (například zdanění, odvody za kapacitu a využívání sítí, tarify a režimy na podporu energie získávané z obnovitelných zdrojů či v jiných formách)**,
- na základě toho zvážily **vhodná opatření na snížení ceny energií pro energeticky náročná odvětví** s ohledem na fiskální konsolidaci, pravidla hospodářské soutěže a soudržnost vnitřního trhu,
- zvážily **vyčlenění příjmů ze systému obchodování s emisemi** na projekty v oblasti výzkumu, vývoje a inovací pro energeticky náročná odvětví,
- usilovněji pracovaly na **snížení rozdílu průměrných cen energií a nákladech na energie** mezi průmyslem EU a jeho hlavními konkurenty zlepšením fungování trhu a zabezpečením dodávek v energetice,
- posoudily iniciativy týkající se **spojené výroby elektřiny, dlouhodobých smluv a partnerství**,
- si vyměňovaly **osvědčené postupy** a sdílely informace.

Komise posoudí **dopad přijatých opatření** a v případě potřeby vydá další doporučení za účelem minimalizace nákladů na energie v energeticky náročných odvětvích.

3.5 Inovace

Nejmodernější evropská ocelářská zařízení se **pohybují na hranici možností současných technologií** a ocelářství jen stěží dosáhne dalšího významného snížení emisí CO₂ **bez zavedení průlomových technologií**⁵⁷. Nové technologické inovace se objeví až za několik let. Technologiemi s průlomovým potenciálem se zabývala skupina projektů pod názvem „ULCOS“⁵⁸. Na tyto projekty Komise vyčlenila celkem 40 milionů EUR z 6. rámcového programu pro výzkum a vývoj a z Výzkumného fondu pro uhlí a ocel.

⁵⁷ Studie s názvem Možné scénáře energetické účinnosti a emisí CO₂ v železářském a ocelářském průmyslu (*Prospective scenarios on energy efficiency and CO₂ emissions in the Iron & Steel industry*), JRC, 2012.

⁵⁸ ULCOS znamená *Ultra-Low Carbon dioxide (CO₂) Steelmaking* (Výroba oceli s extrémně nízkými emisemi CO₂).

Z programu Horizont 2020 lze poskytnout zvláštní podporu zpracovatelskému průmyslu na připravované partnerství soukromého a veřejného sektoru SPIRE⁵⁹. Plán přechodu na nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050⁶⁰ a energetický plán do roku 2050⁶¹ mimoto považuje za klíčovou technologii pro snižování emisí uhlíku v průmyslu **zachycování a ukládání CO₂ (CCS)** jak v průmyslových procesech, tak ve výrobě energie. Je to i jednou z priorit strategického plánu pro energetické technologie, která dostala podobu zvláštní evropské průmyslové iniciativy a společného výzkumného programu Evropské aliance pro energetický výzkum. Důležitost oceli pro využívání v energetice a nutnost výzkumu a inovací vymezuje plán pro materiály umožňující rozvoj technologií pro nízkouhlíkové energie⁶². Lze tedy předkládat další návrhy činností v oblasti výzkumu, vývoje a inovací zkoumaných v předchozí fázi výzkumu a vývoje projektů ULCOS. V období 2014 až 2020 jsou na výzkumné projekty vyčleněny i prostředky z Výzkumného fondu pro uhlí a ocel ve výši zhruba 280 milionů EUR.

Pohled do budoucnosti však jasně poukazuje na potřebu demonstračního projektu výroby oceli s využitím technologie CCS v průmyslovém měřítku, přičemž finanční prostředky pravděpodobně přesáhnou rozsah typických projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací. Odhaduje se totiž, že cena všech demonstračních experimentů v rámci projektů ULCOS by přesáhla 500 milionů EUR. V další fázi, tj. fázi komerčních demonstračních projektů, které se zaměří na zachycování a ukládání CO₂ při výrobě oceli, je proto nutné **využít další nástroje**, například finanční nástroj NER 300, další Evropský energetický program pro hospodářské oživení nebo strukturální fondy.

I v případě dostupnosti takových technologií bude jejich **rozšíření** záviset na podpoře veřejnosti a na tom, zda je lze využívat v EU při **konkurenceschopných výrobních nákladech**. Zejména pro technologie CCS bude třeba vytvořit příslušné mechanismy, které zajistí odpovídající ceny uhlíku a účast místních společenství na takových aktivitách.

Evropský ocelářský průmysl nepřetržitě vyvíjí **nové typy oceli** k různému využití. Současnost ale vyžaduje mnohem vyšší podporu výzkumu, vývoje a inovace v oblasti zpracovatelských technologií šetrných k životnímu prostředí než minulost. Zdá se, že nové technologie třídění odpadu, inovační systémy a tržní a obchodní modely mají slibný potenciál pro rozvoj recyklace kovového šrotu, která může zvýšit konkurenceschopnost a snížit emise a dopad na životní prostředí.

Evropské inovační partnerství v oblasti surovin⁶³ podporuje inovace ve všech částech hodnotového řetězce oceli, od průzkumu a těžby přes účinné zpracovávání až po recyklaci a nahrazování.

Průmyslové využívání vznikajících technologií výroby oceli lze podpořit z **finančních mechanismů Evropské investiční banky**⁶⁴. Projekty v oblasti ocelářského průmyslu s nižším

⁵⁹ Iniciativa pro udržitelnost zpracovatelských odvětví prostřednictvím hospodárného využívání zdrojů a energetické účinnosti (*Sustainable Process Industry through Resource and Energy Efficiency*).

⁶⁰ KOM(2011) 112 v konečném znění.

⁶¹ KOM(2011) 885 v konečném znění.

⁶² SEK(2011) 1609.

⁶³ COM(2012) 82 final.

rizikovým profilem jsou k dlouhodobému financování z EIB často způsobilé. Vysoce inovační ocelové výrobky mohou být financovány i z **finančního nástroje pro sdílení rizik**, což je systém pro sdílení úvěrových rizik, který společně vytvořily Evropská komise a EIB s cílem zlepšit přístup k financování dluhů a za účelem podpory činností s vyšším finančním rizikem v oblasti výzkumu, technologického rozvoje, demonstrací a investic do inovací.

Komise:

- zváží, s ohledem na platná pravidla pro státní podporu, poskytování podpory z **programu Horizont 2020 na výzkum a vývoj a demonstrační a pilotní projekty** v oblasti nových, čistějších, energeticky účinných technologií hospodárněji využívajících zdroje, a možnost vytváření partnerství veřejného a soukromého sektoru splňujících příslušné požadavky. Jedno takové partnerství – iniciativa pro udržitelnost zpracovatelských odvětví prostřednictvím hospodárného využívání zdrojů a energetické účinnosti (SPIRE) – a Evropský strategický plán pro energetické technologie se připravují,
- bude spolupracovat na mezinárodní úrovni v **projektech základního výzkumu**, jestliže jsou vhodné a užitečné pro zlepšení konkurenceschopnosti a přístupu evropských podniků na trh,
- zaměří **finanční podporu** spíše na **šíření projektů a pilotní fázi** než výlučně na fázi výzkumu,
- v kontextu **evropského inovačního partnerství v oblasti surovin** a zejména na základě připravovaného strategického prováděcího plánu pro toto partnerství vyhodnotí veškeré možnosti podpory inovací v ocelářství v celém hodnotovém řetězci surovin, včetně recyklace.

Komise vyzývá členské státy, aby

- prozkoumaly potřebnost a proveditelnost **vyčlenění finančních zdrojů** na vytvoření zvláštních programů financujících projekty v oblasti výzkumu, vývoje a inovací v ocelářském odvětví, a na podporu uskupení (klastrů).

Komise vyzývá Evropskou investiční banku, aby

- zvážila schvalování **žádostí o dlouhodobé financování projektů v oblasti ocelářství**, jejichž cílem je splnit požadavky na udělení povolení stanovené směrnicí o průmyslových emisích s využitím nejlepších dostupných technik.

⁶⁴

Nezisková EIB si udržela rating AAA od všech tří ratingových agentur, a tudíž si na světových finančních trzích může půjčovat peníze za výjimečně příznivé úrokové sazby a poskytovat je na vybrané projekty.

3.6 Sociální rozměr: restrukturalizace a potřeba dovedností

Budoucnost zaměstnanosti v ocelářství vzbuzuje vážné obavy a zaslouží si plnou politickou pozornost. Důvodem není jen fakt, že v posledních letech způsobila restrukturalizace zánik 40 tisíc pracovních míst.

Členské státy se tudíž budou stále potýkat se značnými **sociálními problémy** způsobenými uzavíráním výrobních závodů, které již proběhlo nebo které se plánuje a jež zasahuje několik regionů. Při dalším zhoršení podmínek pro výrobu oceli v Evropě se uzavřou i podniky začleněné do stejného hodnotového řetězce nebo budou investovat jinde.

Má-li si ocelářství zachovat strategický význam pro výrobní odvětví i pro zaměstnanost v Evropě, musí se vedle dlouhodobých opatření přijmout i naléhavá, dočasná opatření. Je dále nutno s využitím veřejných finančních prostředků zavést **dočasná pracovní opatření na udržení pracovních schopností** nebo **přeškolení pracovníků** během období slabé hospodářské konjunktury, případně podle platných pravidel pro státní podporu.

Ke snížení sociálních nákladů **adaptace** a k zajištění udržení a rozvoje **nezbytné kvalifikace**, která bude potřebná pro konkurenceschopnost ocelářství v budoucnosti, mohou být mobilizovány **různé fondy EU i politické nástroje**. Je potřeba postupovat způsobem, který podpoří přechod na nové pokročilé výrobní techniky a inovativní výrobky, a nesmí se vyloučit potřebná restrukturalizace. Pro ocelářství, které se bude muset vypořádat s nadměrnou kapacitou, jsou taková opatření zvláště důležitá.

Předvídaní potřeb v souvislosti s restrukturalizací evropského ocelářství je klíčové pro **zmírnění negativních sociálních účinků**. K jejich minimalizaci je třeba v podnicích šířit a podporovat osvědčené postupy v oblasti školení a rekvalifikace.

Je proto rostoucí měrou důležité, aby všechny zúčastněné strany řešily **cyklická omezení** prostřednictvím dočasných opatření zaměřených na dlouhodobé zachování výroby a zaměstnanosti a omezily snižování kapacit pouze na zjištěnou nadměrnou strukturální kapacitu. Toto odvětví již přijalo opatření na přizpůsobení se situaci v podobě uzavření ocelářských výrobních závodů v Evropě s kapacitou přes 30 milionů tun, z čehož 20 milionů tun lze považovat za trvalé snížení kapacity.

Zároveň se **bezprecedentně mění charakter pracovní síly v ocelářství**. Věková struktura ve většině evropských podniků vyrábějících ocel je taková, že v letech 2005 až 2015 odejde přes 20 % nynějších zaměstnanců a **do roku 2025 téměř dalších 30 %**. Ocelářství proto musí být atraktivní pro nové a kreativní talenty.

Je třeba přijmout zvláštní opatření zajišťující, aby **vysoce kvalifikovaní vědci a vedoucí pracovníci** mohli vést evropské ocelářství a přinášet nové zdroje konkurenčních výhod.

Strukturální fondy mohou přispět k restrukturalizaci tohoto odvětví, jakož i podpořit inovace a inteligentní růst a specializaci. V situaci, kdy probíhají enormní změny a restrukturalizace, je třeba v plném rozsahu využít **Evropský sociální fond a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci** na podporu zvyšování dovedností pracovníků v tomto odvětví a bezproblémového a rychlého přechodu mezi zaměstnáními pro osoby, kterým hrozí ztráta pracovního místa. S odpovídajícím vnitrostátním anebo regionálním plánováním může Evropský sociální fond předvídat změny, zastávat tuto úlohu na trvalém základě a zasahovat

dlouho před konkrétním restrukturalizačním krokem, a zmírňovat tak dopad změn na budoucnost. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci může tuto činnost doplňovat prostřednictvím aktivních opatření na trhu práce zaměřených na pracovníky, kteří ztrácejí práci.

Podle pravidel EU pro státní podporu může ocelářství využívat několik kategorií **opatření státní podpory**, která přispívají k plnění cílů strategie Evropa 2020: podpora na výzkum, vývoj a inovace, podpora na vzdělávání a na zaměstnanost a podpora na ochranu životního prostředí. Ocelářský průmysl již využil například výjimek z vnitrostátních environmentálních a energetických daní, ze státní podpory na opatření týkajících se energetické účinnosti a z podpory na investice překračující povinné normy EU. Ocelářství je navíc považováno za jedno z odvětví, u nichž se předpokládá značný únik uhlíku, a členské státy mohou zmírnit účinky vyšších cen elektrické energie způsobených obchodováním s emisemi na konkurenceschopnost tohoto odvětví od roku 2013 do roku 2020, jak je uvedeno výše.

Komise:

v krátkodobém horizontu:

- podpoří zaměstnanost mladých lidí v tomto odvětví zlepšením učňovského vzdělávání a nábořem **orientovaným na mladé**,
- přispěje k vytvoření **Evropské rady pro dovednosti** v oblasti ocelářství s cílem sdružit existující národní organizace pracující na rozvoji dovedností a zvýšení zaměstnanosti v ocelářství. Členy rady pro dovednosti se mohou v závislosti na ochotě a kapacitě organizací v tomto odvětví stát i zástupci zaměstnavatelů a pracovníků na evropské a národní úrovni a organizace poskytovatelů vzdělávání a odborné přípravy,
- prostřednictvím programu „Erasmus pro všechny“ podpoří **aliance pro dovednosti v odvětví**⁶⁵ na základě prokázaných potřeb a trendů v oblasti dovedností. Tyto aliance **vypracují a uvedou do praxe společné učební osnovy a metodiky**, zejména učení se prací, díky nimž studenti získají dovednosti požadované na trhu práce v určitém odvětví, například ocelářství,
- podpoří **politiku aktivní odborné přípravy a celoživotního učení**, i s ohledem na dovednosti spojit energie, a to prostřednictvím přípravy energetických auditorů a energetických manažerů,
- zřídí (na výslovnou žádost odborových organizací anebo vnitrostátních orgánů) **meziúvarovou pracovní skupinu**⁶⁶, která prostuduje a bude sledovat hlavní případy uzavření oceláren nebo podstatného útlumu činnosti v zájmu **racionalizace využívání příslušných fondů EU** právě v případech podstatného útlumu či

⁶⁵ KOM(2011) 787 v konečném znění.

⁶⁶ KOM(2005) 120 v konečném znění.

uzavření,

- předloží **rámec kvality pro restrukturalizace a předjímání změn** obsahující osvědčené postupy, které mají na tomto poli používat všechny zúčastněné strany,
- zajistí, aby se **poskytování finančních prostředků EU** z programu Horizont 2020 a ze strukturálních fondů řídilo zásadou inteligentní specializace regionů a zohledňovalo **dlouhodobý význam investic pro vytváření a zachování pracovních míst** v určitém regionu,
- bude pokračovat v uplatňování pravidel spolufinancování a **snižování vlastního příspěvku ve strukturálních fondech** v zemích účastnících se programu.

Komise vyzývá členské státy, aby

- ve spolupráci s regionálními orgány posoudily možnost využívat Evropský sociální fond na **rekvalifikaci** pracovníků, mimo jiné vytvořením zvláštního nástroje na poskytnutí finanční pomoci ocelářství,
- spolu s regionálními orgány posoudily možnost využívat v příštím programovém období **strukturální fondy**, které by zmírnily sociální dopad restrukturalizace na ocelářství,
- dokončily probíhající jednání o návrhu nařízení o **Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci**⁶⁷ na programové období 2014–2020 a žádaly o jeho využití,
- zprostředkovávaly **dialog mezi sociálními partnery** v zájmu dosažení dohody o dočasných opatřeních na zachování pracovních míst; jde např. o možnost zavedení **programů pracovní flexibility**, zejména s ohledem na cyklické přizpůsobení.

Komise vyzývá ocelářský průmysl, aby:

- se aktivně podílel na odstraňování **nedostatku kvalifikovaných osob a mezer v dovednostech**,
- pokračoval v nutné **adaptaci** s využitím osvědčených postupů pro předjímání změn a restrukturalizaci, a to i prostřednictvím sociálního dialogu a řádného zapojení regionálních zúčastněných stran,
- posoudil **potřeby restrukturalizace** a možné **přizpůsobení kapacit** s ohledem na předpokládanou poptávku ze strany klíčových odvětví a s přihlédnutím k nutnosti odlišného řešení strukturálních a cyklických trendů,
- **spolupracoval s ostatními zúčastněnými stranami**, zejména vnitrostátními a regionálními orgány, na řešení cyklické **nadměrné kapacity** prostřednictvím **dočasných opatření, financovaných z veřejných prostředků**, na udržení dlouhodobé zaměstnanosti.

⁶⁷

KOM(2011) 608.

4. ZÁVĚR

Jak bylo popsáno výše, EU ve své vizi pro období 2030 až 2050 stanoví strategie a cesty pro přechod evropského hospodářství k udržitelnému a účinnému celosvětovému energetickému systému, pro obnovu dopravních prostředků ve spojení s vytvořením inteligentních systémů řízení dopravy a pro renovaci všech budov a jejich začlenění do inteligentních distribučních soustav.

Pro tuto vizi jsou pokročilé materiály jako ocel obzvláště důležité a dostupnost oceli v řádné jakosti, odpovídajícím množství a ceně je předpokladem pro naplnění této vize. Ocelářství může překonat potíže, zvýšit konkurenceschopnost a vyrábět inovativní ocelové produkty nutné k udržení a zvyšování tržního podílu jen za správných politických a regulačních podmínek a za pomoci cílených opatření Komise, členských států a tohoto průmyslu.

Konstruktivní diskuse o otázkách ocelářství prokázala užitečnost a potřebu pokračování rozhovorů mezi hlavními zúčastněnými stranami v tomto strategickém průmyslovém odvětví. Komise proto navrhuje formální vytvoření **skupiny na vysoké úrovni** pro ocelářství. Skupina by se setkávala jednou ročně na vysoké úrovni a jejím hlavním cílem by bylo nabídnout evropskou platformu pro dialog a výměnu informací a osvědčených postupů. Celkově by měla usnadňovat a podporovat úsilí evropského ocelářství při udržení a zlepšení konkurenceschopnosti na globálním trhu.

Komise zhodnotí dopad plnění tohoto akčního plánu na konkurenceschopnost ocelářství do jednoho roku od jeho přijetí a případně vydá další doporučení a pokyny.